

INLEDNING

Räkneverken går varma

I FREDAGS VAR DET 100 år sedan socialistpartiet i New York deklarerade att den sista söndagen i februari skulle vara en nationell kampdag för kvinnlig rösträtt. Året därpå, under den socialistiska kvinnokonferensen i Köpenhamn, föreslog Clara Zetkin en särskild internationell kvinnodag och 1912 firades den för första gången i Sverige. Och ibland verkar den feministiska tiden stå still. För på agendan för 97 år sedan stod bland annat den arbetstidsförkortning som feministerna år 2009 fortfarande kräver – låt vara att det nu handlar om sex timmar i stället för åtta.

I ANDRA FALL verkar tiden flyga fram. Med det här numret är det nämligen precis tio år sedan Arbetaren blev en könsbalanserad tidning, med allt vad det innebär av könsrepresentation och genusroll i artiklar och ett jämställd-

hetsperspektiv på redaktionen som arbetsplats. Ett inte helt okontroversiellt grepp, har kollegor som varit med längre berättat. Tio år senare är könsbalansen och den feministiska grunden ett fullständigt självklart riktmärke i det dagliga arbetet med tidningen – även om vi fortfarande får passa oss för mansdominans på vissa avdelningar. Och måste vi fortsätta räkna huvuden och se till att ha de kritiska genusglasögonen på. Ni läsare får gärna berätta för oss hur vi kan bli ännu bättre på att skildra och granska ur ett könsmaktsperspektiv.

PÅ SÖNDAG FIRAS den 8 mars med protester och fest. Men om den första kvinnodagen främst var en angelägenhet för en homogen vänsterfeminism, ser dagens kvinnorörelse betydligt brokigare ut – inte minst vad gäller religion. I veckans Arbetaren har vi därför bjudit in tre initierade personer på fika för att gå till botten med om och hur religiös tro och kvinnokamp hänger ihop. På sidorna 10 till 15 kan du se om vi har lyckats.

KRISTINA LINDQUIST
Reporter